

v katerih prekmursko ljudstvo živi, in — izseljevanje za kruhom. Skoraj ni odraslega Prekmurca, ki ni bil še v svetu. Prekmurec prav dobro pozna Severno in Južno Ameriko, madžarska žitna polja, vso Slovenijo, Bačko, Banat, Slavonijo, Francijo, Nemčijo in še druge dele sveta. Vsako leto da Prekmurje na tisoče svojih najboljših delovnih moči tujini. Priznati moramo, da je izseljevanje ogromnega pomena za naše narodno gospodarstvo, saj pridejo vsako leto težki milijoni v Prekmurje. Tisočerin in tisočerin Prekmurcem je zaslužek v tujini pripomogel do boljšega kruha, katerega jim je domača zemlja odrekla. Res je pa tudi, da se z izseljevanjem za kruhom širi duševno obzorje izseljencev. Saj pridejo v dotik z narodi z visoko kulturo, kar pa ne more ostati brez vpliva. Toda izseljevanje ima tudi svoje slabe strani. V mnogih primerih trpi narodna zavest, a tudi slabih napad se navzamejo izseljenci v tujini. Hvalevredna je skrb, ki se v zadnjem času posveča izseljencem, potrebno pa je še mnogo poštenega dela, da jih ohranimo za našo narodno skupnost.

Maksimov

Deček in ptica

»Kaj ste, ptički, onemeli,
ali v drugi kraj zleteli,
da so prazni naši kraji,
v molk zaviti cvetni gaji?«

»Deček moj, me le molčimo,
ker se črnih ptic bojimo,
ki po zraku zdaj brenčijo
svojo temno melodijo...«

Jos. Jerše

Gojitev kanarčkov

Francek je bil mestni otrok. Zelo rad je imel ptičke, ki jih je vedno opazoval na domačem vrtu ter na izprehodih okrog mesta. Njegov stric Jože, ki je hodil ob nedeljah večkrat na lov, mu je nekoč pravil, da je v gozdu najlepše takrat, ko se ptički pariyo in delajo gnezda.

Francek bi bil imel zelo rad kakega ptiča tudi doma v sobi. Posebno si je želel kanarčka. Zato je bil kar naprej nad babico, o kateri je vedel, da mu vse ustreže, kar le more.

Tudi to željo mu je babica kmalu izpolnila. Kupila mu je lepega kanarčka in tudi kletko-parilnico.

Francek, ki je že okušal modrost drugega razreda, je z metrom natančno premeril in dognal, da je 40 cm dolga, 30 cm globoka in 35 cm visoka. 15 cm pod stropom je imela prečne paličice.

»Zdaj pa le pazi, da bo kletka vedno dobro očiščena,« ga je opomnila babica. »Če boš vse v redu oskrboval in se pridno učil, ti kupim še samico.«

In res sta čez nekaj dni morala še po samico, ker je Francek venomer razlagal babici, kako bi bilo lepo, če bi imel ubogi samec tudi družbo.

Svečano sta prinesla z babico še samico. Spustila sta jo v kletko-parilnico, samca pa začasno v drugo kletko. V kletki-parilnici je imela samica že